[10] ولايت الهی به آخرين گوهر تابناك خاندان پيامبر، حضرت صاحب الامر (عليه السلام) رسيد. هر چند آن بزرگوار در ميان خلق ظاهر نمی شدند اما افراد مورد اعتمادي مرتب خدمت ايشان رسيده ومشكلات شيعيان را عرض نموده و راهنمائيها وفرامين آن پرتو فروزنده الهی را به مردم ابلاغ می كردند، اين اشخاص كه از نظر ايمان وپرهيزكاری واعتماد ووثوق، سرآمد مسلمانان آن دوره بودند، واسطه بين مردم وآن حضرت بشمار می رفتند وراهنماييها وارشادات ايشان را به مردم می رساندند. از ميان نواب آن حضرت چهار نفر مشهورتر وخاصتر می باشند، كه واسطه بين ايشان وعموم مردم بوده وبه نواب اربعه معروفند وعبارتند از: عثمان بن سعيد عمری، محمد بن عثمان بن سعيد عمری، حسين بن روح نوبختی، علی بن محمد سيمری. غيبت كبرای آن حضرت: نواب اربعه ساليانی واسطه فيض بين امام ومردم بودند، تا آنكه در سال 329 هجري اين طومار بسته شد وبراساس مشيت الهی غيبت كبرای آن حضرت آغاز گرديد، همان غيبتی كه از مدتها پيش پيامبر وامامان شيعه بدان خبر داده بوده، ومسلمانان در آن دوره آزمايش می شوند، تا هنگاميكه حضرتش بفرمان پروردگار توانا ظهور كرده ولباس تحقق بر آرمانهای الهی بپوشاند. از سال 329 هجري كه غيبت كبری آغاز می گردد باب نيابت خاصه آن حضرت مسدود می شود، ودر دوران غيبت هر كسی ادعای بابيت و نيابت كند بنا به تصريح خود ايشان دروغگوست. _____